

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ. ๒๕๖๘

ตามที่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ ในคราวประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๒/๒๕๖๘ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ. ๒๕๖๘ และนายอำเภอเมืองนครพนม ได้พิจารณาเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ. ๒๕๖๘ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ แล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายพิชญ์ โพธารามกร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ

เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ.๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ
อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ

เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ.๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ
อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ
เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ.๒๕๖๘

หลักการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๔) (๒) และ ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับ มาตรา ๑๖ (๒๙) (๓๐) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้งมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๕ และ ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคล ซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น ระงับ หรือป้องกันเหตุรำคาญ ภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และเมื่อเหตุรำคาญในสถานที่นั้น ขยายตัวเป็นบริเวณกว้าง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศ กำหนดให้บริเวณดังกล่าว เป็นพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ

เหตุผล

ด้วยสถานการณ์ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่จังหวัดนครพนม จากการเผาพืชไร่ เผาขยะ เผาเศษวัสดุทางการเกษตร เผาหญ้า เผาเศษใบไม้ กิ่งไม้ เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ก่อให้เกิดเหตุรำคาญเป็นบริเวณกว้างจนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขชน เพื่อระงับเหตุรำคาญ และแก้ไขปัญหา และเพื่อเป็นมาตรการควบคุมปัญหาดังกล่าวข้างต้น ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ เรื่องการควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ.๒๕๖๘ ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ
เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ.๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๗ (๔) (๗) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๑๖ (๒๙) (๓๐) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ และนายอำเภอเมืองนครพนม จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ.๒๕๖๘

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ๓๐ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ ที่ขัดแย้งต่อข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างเหล่านั่นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และให้หมายความรวมถึงรังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือนหรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิด หรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“การเผา” หมายความว่า การกระทำใดๆ ของบุคคลที่ก่อให้เกิดการเผาไหม้ของมูลฝอย เศษ วัสดุ หรือสิ่งอื่นใดที่ก่อให้เกิดควันไฟหรือฝุ่นละออง

ข้อ ๖ เจ้าพนักงาน...

ข้อ ๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ดูแลที่ดิน อาคาร หรือสถานที่ใดๆ ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๓) โฆษณาและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ดูแลที่ดิน อาคาร หรือสถานที่ใดๆ ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

(๒) สอดส่องและกวดขัน ไม่ให้มีการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

(๓) รายงานการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๔) ช่วยเหลือการปฏิบัติงานเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๘ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินผู้ใด ปลอ่ยปละละเลยให้ต้นไม้ วัชพืช หรือธัญพืชที่ตนปลูกไว้หรือที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในเขตที่ดินของตนเหี่ยวแห้ง รกรงรัง หรือกองทับถมวัสดุอื่นใดอันมีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดเพลิงไหม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่แนะนำเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการแก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามวิธีการที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเผาขยะมูลฝอย หญ้า พืชไร่ พืชสวน ตอซังข้าว ต้นไม้ หรือสิ่งใด ไม่ว่าจะเป็นการเผาในที่ดินของตน หรือของผู้อื่น หรือในที่ดินสาธารณะจนก่อให้เกิดควันไฟ หรือฝุ่นละออง ในประการที่นำจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

ข้อ ๑๐ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำตามข้อ ๖ (๑) หรือข้อ ๗ (๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี อาจจัดการตามความจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้มีการเผา การป้องกันการลุกลามของไฟ หรือดำเนินการใดๆ กับสภาพพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ โดยเจ้าของผู้ครอบครองสถานที่นั้น ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับกรนั้น

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ของการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ พบว่ามีร่องรอยการเผาในที่ส่วนบุคคล ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นเป็นผู้ลงมือเผาเอง เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงพยานหลักฐานให้ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้โดยปราศจากข้อสงสัย ว่าตนมิได้เป็นผู้กระทำหรือยินยอมให้ผู้อื่นลงมือเผา

ข้อ ๑๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๖ และ ข้อ ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือตามอำนาจที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่น

ข้อ ๑๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๖ และข้อ ๗ หรือฝ่าฝืนข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือตามอำนาจที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เท่าที่ไม่ขัดแย้งกับกฎหมายอื่น

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงาน...

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาเว้นการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ตามจำเป็น และความเหมาะสมของพื้นที่

ข้อ ๑๖ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลทำคือ รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ลงชื่อ

(นายพิชญา โพธาราชกูร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำคือ

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายสมศักดิ์ บุญจันทร์)

นายอำเภอเมืองนครพนม

